

ΝΕΟΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ: Ἡ πιό ἀκραία ἔκφραση τῆς "Νέας Ἐποχῆς" (λαϊκοί)

Τοῦ Πρωτοπρ. Π. Κυριακοῦ Τσουροῦ
Γραμματέως τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν αἱρέσεων

Ὁ Νεοσατανισμός, μέ τίς ποικίλες ομάδες καί ἐκφράσεις του ἐντάσσεται στό ρεῦμα τῆς “Νέας Ἐποχῆς” καί μάλιστα ἀποτελεῖ τήν πιό ἀκραία μορφή καί ἔκφρασή της.

Στήν συνέχεια, θά δοῦμε ἐπιγραμματικά ποιὰ εἶναι ἡ θεωρητική βάση του, μερικά ἱστορικά στοιχεῖα, θά ἀπαριθμήσουμε μερικές ἀπό τίς πιό γνωστές μορφές του, θά ἐπισημάνουμε τίς ἀρνητικές συνέπειες πού προκαλεῖ στά ἄτομα καί στό κοινωνικό σύνολο, τούς πιό συνήθεις τρόπους τῆς προσηλυτιστικῆς δραστηριότητάς του, τούς δυνατούς τρόπους ἀντιμετώπισής του καί θά καταλήξουμε σέ μερικά χρήσιμα γιά μᾶς συμπεράσματα.

[Πολύτιμο ἐν προκειμένῳ εἶναι τό βιβλίο τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, Νεοσατανισμός, Ὁρθόδοξη θεώρηση καί ἀντιμετώπιση, ἔκδοση ΠΕΓ].

α. Ποιός εἶναι ὁ Σατανάς

Προτοῦ ὅμως εἰσέλθουμε στήν ἀνάλυση τοῦ θέματός μας, θεωρῶ ἀναγκαῖο καί χρήσιμο νά δοῦμε ἐπιγραμματικά ποιός εἶναι ὁ Σατανᾶς καί ποιὰ ἡ **δύναμή του, ἡ ἐξουσία** πού διαθέτει.

Κατά τήν διδασκαλία τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Σατανᾶς δέν εἶναι μιά προσωποποίηση τοῦ κα-κοῦ, ἀλλά πρόσωπο, συγκεκριμένη ὄντοτητα. Ἡ πτώση του ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς δικῆς του ἐλεύθερης ἐπιλογῆς καί προαίρεσης.

Χαρακτηρίζεται μέ ποικίλα ὀνόματα: διάβολος, δράκων, ὄφιν, Βεελζεβούλ, πλάνος, λέων, ἀνθρωποκτόνος. Ἡ δύναμή του εἶναι ἀνάλογη μέ τήν φύση του ὡς πνευματικοῦ ὄντος. Ἀφοῦ εἶναι ἕνας πεπτωκός ἄγγελος καί μάλιστα ἀρχάγγελος, ὁ Ἐωσφόρος, ἔχει τίς ιδιότητες τῶν ἀγγέλων, μέ τήν διαφορά ὅτι μετά τήν πτώση του ἐξέπεσε στήν κατάσταση τῆς πονηρίας, γι' αὐτό καί ὀνομάζεται καί Πονηρός ἢ Διάβολος. Ἡ ἐξουσία του ὅμως πάνω στόν ἄνθρωπο εἶναι σχετική καί περιορισμένη. Δέν μπορεῖ ὁ Διάβολος νά παραβιά-σει τήν θέλησή μας, τήν ἐλεύθερη βούλησή μας, ἐάν ἐμεῖς δέν τοῦ τό ἐπιτρέψουμε.

β. Ἡ θεωρητική βάση τοῦ Νεοσατανισμοῦ

“Όπως είπαμε στην αρχή, ο Νεοσατανισμός είναι μία άκραιο μορφή της “Νέας Έποχής”. Όπως είναι γνωστό, κύρια “δόγματα” της “Νέας Έποχής του Ύδροχόου” είναι ή “πίστη” σέ άπρόσωπο “θεό” καί ή κατάργηση της διάκρισης μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ. Ὁ άνθρωπος της “Νέας Έποχής” είναι “θεός” κατ’ οὐσίαν, ή άλλοιῶς “έκδήλωση” τοῦ “θεοῦ”. Κατά συνέπειαν, αναζήτηση τοῦ Θεοῦ ἔξω από τόν άνθρωπο δέν νοεῖται. Οὐσιαστικά, γιά τόν Νεοσατανισμό, ὅπως καί γενικώτερα γιά τήν “Νέα Έποχή”, δέν ὑπάρχει Θεός.

Ὁ αὐτοθεοποιημένος καί αὐτονομημένος άνθρωπος της “Νέας Έποχής” είναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος χαράσσει καί τόν “ήθικό νόμο”. Κατά τόν “νόμο” αὐτό ὁ άνθρωπος μπορεῖ νά ζεῖ ὅπως θέλει, νά κάνει ὅ,τι θέλει. Τό καλό καί τό κακό είναι οἱ δύο ὅψεις τοῦ ἴδιου νομίσματος, χωρίς καμία οὐσιαστική διαφορά.

Οἱ ἴδιες αὐτές “ἀρχές” στην άκραιο μορφή τους ἐκδηλώνονται καί μέσα από τά διάφορα εἶδη τοῦ σύγχρονου σατανισμοῦ. Πράγ-ματι, καί ὁ Νεοσατανισμός μάχεται τήν πίστη στόν Ἐνα καί Ἀληθινό Θεό, καταργεῖ τήν διάκριση καλοῦ καί κακοῦ καί κηρύσσει τήν λατρεία στόν ἴδιο τόν άνθρωπο. Μία λατρεία ὅμως σύμφωνη μέ τό ἀρχαῖο “εὐαγγέλιο τοῦ ὄφεως”, πού προτρέπει τόν αὐτονομημένο λάτρη της νά αὐτολατρευτεῖ -αὐτή τήν φορά- μέσα σέ ἓνα ἐγκληματικό δόγμα, καταγραμμένο στό “εὐαγγέλιο τοῦ σατανισμοῦ” τό “βιβλίο τοῦ Νόμου” τοῦ Aleister Crowley: *“Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τό δικαίωμα νά ζεῖ σύμφωνα μέ τό δικό του νόμο, νά παίζει ὅπως θέλει, νά ξεκουράζεται ὅπως θέλει, **νά πεθαίνει ὅποτε θέλει καί ὅπως θέλει** Νά σκέπτεται ὅ, τι θέλει, νά λέει ὅ,τι θέλει..... νά ἀγαπᾷ ὅπως θέλει. Καί ἐκπληρῶστε τήν ἐπιθυμία σας σέ ἀγάπη **ὅπως θέλετε, ὅποτε θέλετε, ὅπου θέλετε καί μέ ὅποιον θέλετε!....** ὁ ἄνθρωπος ἔχει τό δικαίωμα **νά θανατώνει** ὅλους ἐκείνους πού προσπαθοῦν νά τοῦ ἀφαιρέσουν αὐτό τό δικαίωμα. **Οἱ σκλάβοι πρέπει νά ὑπηρετοῦν**”*.

γ. Ἱστορικά στοιχεῖα

Ὁ σύγχρονος Σατανισμός, ή Νεοσατανισμός ἔχει τίς ρίζες του στόν μεσαίωνα. “Μεσσίας” τοῦ Νεοσατανισμοῦ είναι ὁ Ἀγγλος μάγος **Aleister Crowley (1875-1947)** πού ἦταν βασικό στέλεχος τοῦ “Τάγματος τοῦ Ναοῦ της Ἀνατολῆς” (ΟΤΟ). Αὐτός συνέταξε τό “Βιβλίο τοῦ Νόμου” σύμφωνα μέ τό ὁποῖο “θεός είναι ὁ ἄνθρωπος” καί τό οὐσιαστικό σ’ αὐτό τό “θεό” είναι **τό θέλημά του** (βλ. περισσότερα στό βιβλίο τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, Νεοσατανισμός, σελ. 205). Ἀπό τήν ὁργάνωση τοῦ Crowley προῆλθαν πολλές ἄλλες θυγατρικές σατανιστικές ὁμάδες.

Ὁ μακαριστός π. Ἀντ. Ἀλεβιζόπουλος, στό βιβλίο του πού ἀναφέραμε, καταγράφει ὡς σπουδαιότερες τάσεις σατανισμοῦ: τόν **"παραδοσιακό"**, (στόν ὁποῖο τελοῦνται "μαῦρες λειτουργίες"), τήν **"λατρεία Wicca"** (πού τιμᾷ τήν "μεγάλη θεά"), τόν **"ὀρθολογικό"** (κατά τόν ὁποῖο δέν ὑπάρχει κανένας Θεός καί κανένας Σατανᾶς, ἐκτός ἀπό τόν ἴδιο τόν σατανιστή), τόν **"σατανισμό τῆς διαμαρτυρίας"** (πού εἶναι ὁ πλέον διαδεδομένος καί στρέφεται ἐναντίον κάθε αὐθεντίας καί κάθε ὑπαγορευμένης συμπεριφορᾶς) καί τόν **ὀργανω-μένο σατανισμό** (ἀπό συνέντευξή του στήν ἐφημ. "Ελευθέρος", 30.12.1993).

Μέ βάση τήν ὀργάνωση τοῦ Crowley καί μέ ἀνάμειξη ἄλλων σατανιστικῶν "παραδόσεων" ἢ "τάσεων" ἰδρύθηκε ἡ **"Εκκλησία τοῦ Σατανᾶ"**, ἢ ἄλλοιῶς **"Hotel California"**, ἀπό τόν **Anton Szandon Lavey**, (τόν ἐπωνομαζόμενο "Μαῦρο Πάπα", ὁ ὁποῖος ἀπεβίωσε στίς 29.10.1997) στίς 30 Ἀπριλίου 1966, στήν Καλιφόρνια. Γι' αὐτό ἡ ἡμερομηνία αὐτή ἀποτελεῖ τήν βασική σατανιστική ἐορτή. Ὁ **Lavey** ἦταν ἐκπαιδευτής λιονταριῶν σέ τσίρκο, φωτογράφος, παραψυχο-λόγος καί σύμβουλος σέ "σκοτεινές ταινίες", ὅπως "Τό μωρό τῆς Ρόζμαρι". Τό 1968 ὁ Lavey ἐξέδωκε τήν "Βίβλο τοῦ Σατανᾶ" καί τό 1972 τό "Τυπικό τοῦ Σατανᾶ". Καίτοι ἡ ὀργάνωση αὐτή ἀνήκει στόν λεγόμενο **"ὀρθολογιστικό σατανισμό"**, πού πιστεύει ὅτι ὁ Σατανᾶς **δέν ἀποτελεῖ ὄντότητα**, ἀλλά ἀντιπροσωπεύει τίς φυσικές δυνάμεις τοῦ σκότους, ἐν τούτοις εἶναι ἡ πιό καλά ὀργανωμένη σατανιστική ὁμάδα.

Σέ συνέντευξή του μέλος τῆς "Εκκλησίας τοῦ Σατανᾶ", στήν ἐρώτηση: *"Ποιός εἶναι πραγματικά ὁ Σατανᾶς;"*, δηλώνει: *"Εσεῖς. Ὁ κάθε ἓνας ἀπό τά σκεπτόμενα ἄτομα, τά ἐλεύθερα μυαλά, οἱ ἐρα-στές τῆς ζωῆς, αὐτοί πού θέλουν νά ζήσουν μέ τίς ἀπολαύσεις τοῦ ὑλικοῦ μας κόσμου, πού θέλουν νά ἀγαπήσουν καί νά μισήσουν ὁλόψυχα, αὐτοί πού δέν πιστεύουν σέ τίποτα ἀπό αὐτά πού τούς πλάσσουν, αὐτοί πού ψάχνουν γιά τήν ἀλήθεια καί δέν ἐπανα-παύπονται στό "πίστευε καί μή ἐρεῦνα"".* Καί συνεχίζει: *"Τώρα, ἅμα κάποιος μοῦ ζητήσῃ νά περιγράψω τό τί πρεσβεύει ἡ Σατανική Λατρεία μέ λίγα λόγια, θά πῶ: Ἀγάπη τοῦ ΕΓΩ, λατρεία στά ζωώδη ἔνστικτα τοῦ ἀνθρώπου, ἀπόλαυση τοῦ ὑλικοῦ κόσμου, τετράγωνη λογική, λατρεία στήν Ἰσχύ καί ὑποβάθμιση τῶν ἀνίσχυρων. Ὁ Σατανιστής δέν εἶναι δοῦλος κανενός θεοῦ, γιατί τόν μόνο θεό πού λατρεύει εἶναι ὁ Σατανᾶς, δηλαδή τό Ἐγώ του, ὁ ἑαυτός του. Γι' αὐτό καί ἡ μεγαλύτερη γιορτή ἐνός Σατανιστή εἶναι ἡ μέρα τῶν γενεθλίων του, ἡ μέρα πού γεννήθηκε ὁ Θεός του, ἐνῶ ὁ βωμός πού προσκυνᾷ εἶναι τό σῶμα του, τό ὁποῖο τοῦ παρέχει τίς ὑλικές ἀπολαύσεις!"* (περιοδικό The Forest, τ. 04 σ. 20-21).

"Όπως και άλλες σατανιστικές οργανώσεις έτσι και η "Εκκλησία του Σατανᾶ" έχει ως σύμβολο την άνεστραμμένη αποκρυφιστική πεντάλφα, μέσα στην οποία συνήθως υπάρχει έγγεγραμμένη μία κερασφόρος κεφαλή (μορφή τράγου), πού άποκαλεΐται και "Μπαθομέτ". Συμβολίζει τον Σατανᾶ και, κατά δήλωση όπαδοῦ τῆς "Εκκλησίας του Σατανᾶ", δηλώνει την άνατροπή του "θρησκευτικοῦ κατεστημένου" και *"συμβολίζει τά ζωώδη ένστικτα του άνθρώπου, ένα από τά κεντρικά άντικείμενα λατρείας του Σατανισμού"* (The Forest, τ. 04, σ. 21).

Στήν δεκαετία 1960 - 1970 προήλθε από άλλες ομάδες ό λεγόμενος **Έωσφορισμός**. Αύτός τιμᾶ και λατρεύει τον Σατανᾶ, τον όποιο όνομάζει "άδικημένο θεό". Όμως δέν δέχεται ότι ό Σατανᾶς έκπροσωπεΐ τό κακό, αλλά ότι παίζει ένα θετικό ρόλο.

Από τό 1986 στην Γερμανία κυκλοφόρησε τό λεγόμενο **"Συμβόλαιο μέ τό Διάβολο"**, μέ τό όποιο καλεΐται κάθε "δόκιμος" - ύποψήφιος σατανιστής νά ύπογράψει μέ τό αίμα του ένα κείμενο ένώπιον ενός μάγου (ώς έκπροσώπου του Σατανᾶ), μέ τό όποιο ύπόσχε-ται νά ύπηρετήσσει τον Διάβολο, μέ άντάλλαγμα την ίκανοποίηση κάθε έπιθυμίας του και την άπόκτηση δύναμης, πλούτου και ήδο-νών (βλ. παρά π. Άντ. Άλεβιζοπούλου, Άποκρυφισμός, Γκουρουϊ-σμός και Νέα Έποχή, σ. 213).

δ. Αίτια

Αναζητώντας τά αίτια πού όδηγοῦν στην προσχώρηση στον Σατανισμό, πρέπει νά ποῦμε ότι αυτά δέν διαφέρουν από εκείνα πού όδηγοῦν στην ένταξη γενικά στίς διάφορες αίρέσεις και στίς παραθρησκευτικές ομάδες τῆς "Νέας Έποχῆς".

Ός πρώτιστο αίτιο πρέπει νά θεωρήσουμε την έλλειψη γνή-σιας σχέσης του άνθρώπου μέ τον Άληθινό Θεό. Ό άύτονομημένος από τον Θεό άνθρωπος φτιάχνει "θεούς" στά μέτρα του, οί όποιοι ύπηρετοῦν τίς άδυναμίες και τά πάθη του. Φυσικά αύτοί οί "θεοί" εΐναι "κατ' εικόνα άνθρώπου" πλασμένοι. Οί νέοι κυρίως άνθρωποι περιπλανώνται έτσι μέσα σέ συνεχεΐς άναζητήσεις άναζητώντας τό νόημα ζωῆς. Οί μεταφυσικές άνησυχίες, ό ύπαρξιακός φόβος, ή αΐ-σθηση άνασφάλειας και άβεβαιότητας, ή δίψα για άγάπη, ζεστασιά και άναγνώριση, ή περιέργεια, ή άναζήτηση έμπειριών, ή έλλειψη άληθινών πνευματικῶν στηριγμάτων και πολλοί άλλοι λόγοι, όδη-γοῦν τούς νέους στην άναζήτηση λύσεων και στην άποδοχή προσ-φορών, οί όποιες στην πραγματικότητα εΐναι προσφορές "κάλπικης έλπίδας", μέσα σέ μία "ύπεραγορά θρησκείας", όπως την χαρακτη-ριζε ό π. Άντώνιος.

Ἐάν σ' ὅλα αὐτά προσθέσουμε καί τήν διάβρωση κάθε αὐθεντίας, πού συστηματικά ἐπιχειρεῖται, τήν ἔλλειψη οὐσιαστικῆς κατήχησης, τήν προώθηση ἐνίστε μιᾶς ἀρνητικῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ καί τόσα ἄλλα κενά πού δημιουργοῦνται ἀπό τήν κρίση στήν οἰκογένεια καί στίς κοινωνικές σχέσεις, εἶναι εὐκολο νά καταλάβουμε γιατί μερικοί, νέοι κυρίως ἄνθρωποι, παγιδεύονται στίς αἰρέσεις καί ἔλκονται ἀπό ψεύτικες ὑποσχέσεις καί φθάνουν ἀκόμη καί στόν Σατανισμό.

Ἰδιαίτερα γιά τόν Νεοσατανισμό πρέπει νά σημειώσουμε τίς ὑποσχέσεις πού δίδονται γιά "γνώση", καί μάλιστα "κρυφή καί ἄμεση", γιά ἀπόκτηση πλούτου, δύναμης, ἐμπειριῶν, γιά τήν κατάκτηση τῆς ἡδονῆς καί τῆς κυριαρχίας πάνω στούς ἄλλους ἀνθρώπους καί τήν ἔνταξη στήν "τάξη τῶν ἐκλεκτῶν". Ὅλα αὐτά θά τά κατακτήσει ὁ ἄνθρωπος μέ τίς δικές του δυνάμεις καί μέ τήν δύναμη τοῦ Σατα-νᾶ, ἐντασσόμενος σέ τέτοιες ομάδες. Ὁ Θεός ἔπαυσε πρό πολλοῦ νά ὑπάρχει γιά τούς ὁπαδούς τῶν ομάδων αὐτῶν, ἢ ἀκόμη χειρότερα ἀποτελεῖ τόν στόχο τῆς σκληρῆς ἐπίθεσής τους. Ὁ ὁπαδός τῶν σατανιστικῶν ομάδων καταργεῖ ἢ μάχεται τόν Ἀληθινό Θεό καί τήν περί καλοῦ καί κακοῦ χριστιανική διδασκαλία, θεοποιώντας, ὅπως εἶδαμε πιό πάνω, τόν ἑαυτό του καί τά ἴδια του τά πάθη (Βλ. καί π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, Νεοσατανισμός σσ. 21-22).

ε. Ἀρνητικές συνέπειες - Τό "ἐγκληματικό δόγμα"

Ἀπό τά λίγα, πού μέχρι τώρα εἴπαμε, γίνεται φανερό ὅτι ὁ Νεοσατανισμός δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνα "ἄλλο πιστεύω" ἔστω καί διεστραμένο. Εἶναι ἓνα "ἐγκληματικό δόγμα", τό ὁποῖο ἀποτελεῖ ἀπειλή, ὅχι μόνο γιά τά ἴδια τά θύματά του, ἀλλά καί γιά τό κοινωνικό σύνολο. Βεβαίως, δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τό μεγαλύτερο κακό εἶναι ἡ ἀπώλεια ψυχῶν καί ἡ παγίδευσή τους στά δίκτυα τοῦ "ἀνθρωποκτόνου" Διαβόλου, ὁ ὁποῖος *"ὡς λέων ὠρυόμενος, περιέρχεται, ζητῶν τίνα καταπίῃ"* (Α' Πέτρ. 5-8).

Πέραν αὐτοῦ ὅμως, οἱ ἀρνητικές ἐπιδράσεις τοῦ ἐγκληματικοῦ αὐτοῦ δόγματος πάνω στήν προσωπικότητα τῶν νεαρῶν κυρίως ἀτόμων εἶναι καταλυτικές. Ὁ "χειρισμός τοῦ νοῦ" πού ἐφαρμόζεται κι ἐδῶ, ὅπως σέ ὅλες τίς παραθρησκευτικές ομάδες (σέκτες), ὁδηγεῖ σέ τρομακτικές ψυχικές καταστάσεις, σέ ὀλοκληρωτική ἀλλοίωση τῆς σκέψης, τῆς συμπεριφορᾶς, τοῦ ὅλου ψυχισμού τῶν θυμάτων, στήν ἀποκοπή τους ἀπό τόν κοινωνικό περίγυρο καί τό παρελθόν. Ἡ ἀντικοινωνική συμπεριφορά καί ἡ ἐχθρική στάση τους ἐναντι τῆς οἰκογένειας καί τῆς κοινωνίας ἐκδηλώνονται μέσα ἀπό πράξεις βίας, ὀργιαστικές τελετές, πόση αἵματος, μέχρι καί θυσίες ζώων καί ἀνθρωποθυσίες, δηλαδή μέ πράξεις

διαστροφής. Συχνά καταγράφονται και δημοσιεύονται είδεχθεῖς και ἀποτρόπαιες ἐγκληματικές πράξεις, στίς ὁποῖες εἶναι ἔκδηλο τό ἀντικοινωνικό, ἀντιοικογενειακό και ἀντιγονεϊκό μῖσος τῶν ὁμάδων αὐτῶν.

Σέ μερικές σατανιστικές ὁμάδες τό κακό φθάνει, ὄχι μόνο στίς θυσίες ζώων, ἀλλά και σέ ἀνθρωποθυσίες. Τό εἶδαμε στά γεγονότα τῆς Παλλήνης τό 1993, ἀλλά και σέ ἄλλες χῶρες. Σέ συνέντευξή του ὁ ἴδιος ὁ Λαβέϋ δήλωσε (γελώντας μάλιστα): "Δέν εἶμαι ἐνάντια στίς ἀνθρωποθυσίες, ἀλλά ἐνάντια στίς τιμωρίες και τίς κοινωνικές δυσχέρειες πού μπορεῖ νά ἐπιφέρουν οἱ ἀνθρωποθυσίες" (περιοδ. "Εἰκόνες" (;), σ. 33).

Διαβάζομε στήν "Σατανιστική Βίβλο" (σελ.89-90): **"Ὅταν ἓνα ἄτομο μέ τήν ἀξιόμεπτη συμπεριφορά του πρακτικά ἀποζητᾷ νά καταστραφεῖ, εἶναι πραγματικά ὑποχρέωσή σου νά τούς ὑποβά-λεις στήν ἐπιθυμία τους.... Ἔχεις κάθε δικαίωμα νά τούς καταστρέψεις (συμβολικά) και ἐάν ἡ κατάρα σου ὠθεῖ στήν πραγματική τους ἐκμηδένιση, χαροποιήσου γιατί ἔχεις συντελεστικά ξεφορτώσει τόν κόσμο ἀπό ἓνα κτῆνος. Ἐάν ἡ ἐπιτυχία ἢ εὐτυχία σου ἐνοχλεῖ κάποιον ἐσύ δέν τοῦ χρωστᾷς τίποτε. Ἐχει δημιουργηθεῖ γιά νά ποδοπατηθεῖ. Ἐάν οἱ ἄνθρωποι ἔπρεπε νά ἔχουν τίς συνέπειες τῶν πράξεών τους, θά τό σκεφτόταν δυό φορές".** Βεβαίως, ὑπάρχουν και περιπτώσεις πού οἱ πράξεις αὐτές εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς διαταραγμένης προσωπικότητας ἢ ἐπιπό-λαιης νεανικῆς συμπεριφορᾶς, γιά ἱκανοποίηση τῆς περιέργειας ἢ γιά τήν ἀπόκτηση, δῆθεν, μέσω τοῦ σατανᾶ (sic), δύναμης, πλούτου ἢ ἡδονῆς. Ὅμως ὑπάρχουν και ἐκεῖνες οἱ περιπτώσεις γιά τίς ὁποῖες δέν χωράει καμιά ἀμφισβήτηση γιά τήν παρουσία τοῦ "ἀνθρωποκτόνου".

Ἔλεγε ὁ π. Ἀντώνιος: "Υπάρχει ἡ ἀντίληψη ὅτι στό νεοσατα-νισμό πέφτουν θύματα κυρίως ψυχωτικά ἢ προβληματικά ἄτομα. Αὐτό δέν ἀνταποκρίνεται στήν πραγματικότητα. Κι'αὐτό γιατί στίς ἡμέρες μας ὑπάρχει μιᾶ μεθόδευση στήν ὅλη προπαγάνδα, πού σκοπό ἔχει τήν εἰδική, σταδιακή διαδικασία ἐπηρεασμοῦ και ἐλέγχου τῆς προσωπικότητος" (συνέντευξη στήν ἐφημ. "Τά Νέα", 31.12.1993, σ. 25).

Και τό ἐρώτημα πού προκύπτει εἶναι: Ἀραγε οἱ λεγόμενοι σατανιστές εἶναι ψυχικά ἀσθενεῖς και γι' αὐτό προσχώρησαν σέ τέτοιες ὁμάδες, ἢ μήπως ὁ ἴδιος ὁ Σατανισμός διέστρεψε τήν ψυχή τους και τούς κατάντησε ἐγκληματικά στοιχεῖα;

Διακηρύσσει ἓνα μέλος τῆς "Εκκλησίας τοῦ Σατανᾶ": "Τό μῖ-σος δέν εἶναι κάτι τό κακό, εἶναι πολύ φυσιολογικό νά τό αἰσθάν-θεῖς, τό ἀφύσικο εἶναι νά ἀγαπήσεις τόν ἐχθρό σου, πού θέλει τό κακό σου...

Ποτέ μή κάνεις σέ κάποιον κάτι πού δέν θά ήθελες νά κάνουν σέ έσένα. Έάν κάποιος σέ ένοχλήσει, φέрсου πολιτισμένα καί ζήτησέ του νά σταματήσει νά άσχολεΐται μαζί σου, στήν ανάγκη παρακάλεσέ τον νά σέ άφήσει ήσυχο... ΑΛΛΑ... έάν δέν τό κάνει, έξαφάνισέ τον... κατάστρεψέ τον όλοκληρωτικά, χτύπησέ τον άνελέητα, βασάνισέ τον μέ όλους τούς τρόπους, πέρασέ τον από τήν Κόλαση, κάνε τον νά βλαστημήσει τήν ώρα καί τή στιγμή πού μπλέχτηκε μαζί σου, γίνε ό χειρότερός του έφιάλτης καί ποτέ καί για κανένα λόγο , για τίποτα, μή τόν λυπηθείς, ούτε έλάχιστα, μή δείξεις κανένα έλεος..." (The Forest, τ. 04 σ. 21).

Γι' αυτό καί διεθνείς όργανισμοί, όπως είναι τό Εύρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ζητοϋν τήν λήψη μέτρων έναντίον τέτοιων όμάδων. Τό Ψήφισμα τοϋ Εύρωπαϊκοϋ Κοινοβουλίου τής 29.2.96 κάνει λόγο για "έγκληματική δραστηριότητα όρισμένων σεκτών" καί ζητεί από τίς χώρες - Μέλη τής Ένωμένης Εύρώπης νά λάβουν άύστηρά μέτρα για τήν άντιμετώπισή τους.

στ. Τρόποι προσηλυτισμοϋ

Μεταξύ τών τρόπων καί τών μεθόδων πού χρησιμοποιεί τό κίνημα τοϋ σύγχρονου Σατανισμοϋ -ώς προσωπεΐα- για νά έξαπλω-θεί στους νέους κυρίως άνθρώπους είναι τά **παιδικά παιγνίδια, τά ήλεκτρονικά μέσα, τά παιδικά άναγνώσματα καί ή μουσική**. Είναι άλλωστε γνωστό πόσο καταλυτική είναι ή επίδραση τής εικόνας καί τής μουσικής πάνω στίς τρυφερές ψυχές τών παιδιών. Η εϋπλαστη καί εύαίσθητη ψυχή τοϋ παιδιοϋ δέν μπορεί νά διακρίνει εύκολα μεταξύ μύθου καί παγματικότητας, μεταξύ τοϋ πραγματικά καλοϋ καί τοϋ κακοϋ. Έτσι, μέ τό κάλυμμα τοϋ παιγνιδιοϋ καί τής νότας εύκολα μπορεί νά διεισδύσει, νά "περάσει" όπως λέμε, ένα μήνυμα στόν νοϋ καί στήν καρδιά τοϋ παιδιοϋ καί τοϋ νέου κυρίως άνθρώπου καί νά διαμορφώσει μέσα του τρόπο ζωής, χαρακτηήρα, συμπεριφορά, ήθική καί ιδεολογία. Ίδιαιτέρως, για τήν φαντασία τοϋ μικροϋ παιδιοϋ άποτελεί μορφοποιό δύναμη τό παιγνίδι, τό βιβλίο καί ιδιαίτερα ό μαγικός κόσμος τής τηλεόρασης.

"Όμως, τά μέσα αυτά είναι δυνατό νά μετατραποϋν σέ "όργα-να" προώθησης μηνυμάτων ή "δογμάτων" ψυχοφθόρων καί επικίνδυνων. Δέν είναι σπάνιο ή ψυχοπλάστρα μουσική νά καλεί σέ λατρεία τοϋ Σατανᾶ, καί τά παιδικά παιγνίδια νά μετατρέπονται σέ μέσα μύησης "έξ άπαλών όνύχων" στόν Άποκρυφισμό καί στόν Σατανισμό. Μέ τούς τρόπους αϋτούς, στό άδυτο τής οικογένειας, εκεί όπου υποτίθεται ότι αναπτύσσεται προστατευμένο μέσα σέ ιδανικές συνθήκες ασφάλειας τό μέλλον τοϋ άνθρώπου -τό παιδί-, εισβάλλει μέ τόν πιό ύπουλο καί έ-

χθρικό τρόπο ό αντίπαλος του γονέα, πού άπαιτεϊ τό δικαίωμα της διαμόρφωσης δικου του άνθρώπου πάνω στα παιδιά μας.

Άς γίνουμε όμως πιο συγκεκριμένοι, μέ παραδείγματα από τον χώρο των παιδικών παιγνιδιών, των ήλεκτρονικών μέσων, των παιδικών άναγνωσμάτων και της μουσικής:

1) Παιγνίδια παγίδες

Έπιτραπέζιο παιδικό παιγνίδι, πού προσφέρεται σε κουτί μέ σχήμα **φέρετρου**, καλεϊ τά παιδιά νά παίξουν πάνω σε χαρτόνι πού άπεικονίζει ένα νεκροταφεϊό μέ σπασμένα μνήματα. Οϊ μικροϊ παϊ-κτες ύποδύονται ρόλους όπως τό....**φάντασμα** Χελίν, τό **βαμπιρ** Μπάθορι τήν **μάγισα** Σαντρέν, τον **λυκάνθρωπο** Τζιβουντίν, τή **μούμια** Κονρού κλπ. Νικητής εϊναι όποιος φτάσει πρώτος στό κέν-τρο του νεκροταφείου όπου εϊναι γραμμένη ή λέξη "**Εφιάλτης**". Στο παιγνίδι οϊ παϊκτες κερδίζουν κάρτες μέ συνθήματα όπως: "**Γίνε άνελέητος**", "**Κάνε ό,τι θές για νά τρομάξεις κάποιον**", "**όταν δεϊς πανσέληνο ούρλιαξε**" (ή πανσέληνος συνδέεται μέ σατανιστικές τελετές), "**Τούς ήλίθιους τούς κάνω ό,τι θέλω. Τώρα ρίξε τό ζάρι γρήγορα, γιατί θά σοϋ σπάσω τά μοϋτρα παλιοσκουλήκι**". Μας εϊναι άπολύτως άδύνατο νά άντληφθοϋμε τήν "παιδαγωγική" αξία αυτού του "παιγνιδιου".

Σέ άλλο παιγνίδι, πού συνοδεύεται μέ "προσπέκτους" "διακοσμημένο" μέ **έντεκα τερατώδεις και σατανικές μορφές**, χαράσσεται ή "στρατηγική έπιβίωσης". Μ' αυτή καλλιεργεϊται μέσα στίς άπαλές ψυχές των παιδιών ή βία και τό μϊσος μέ φράσεις όπως: "**Κάνε έπίθεση στον αντίπαλό σου έχοντας στό μυαλό σου κάτι τό άπλό: πώς θά τον κόψεις φέτες στα γρήγορα**". Και πιο κάτω: "**Όσο πιο πολύ δουλεύεις μέ τά φαιά κύτταρα, τόσο πιο θανάσιμο θά εϊναι τό χτύπημα**".

Μήπως κάποιοι ύποστηρίζουν άκόμη, ότι αυτά τά συνθήματα θά βοηθήσουν τά παιδιά νά άποκτήσουν "αυτοπεποίθηση"; Τότε άς μας έπιτρέψουν νά έρωτήσουμε: Πότε και πώς ό νέος, πού "ζυμώθηκε" μέ τέτοια "δόγματα" θά άπορρίψει αυτό τό "μάθημα της βίας" πού πήρε και πώς δέν θά τό μετατρέψει στό σατανικό δόγμα του Crowley: "**Ο άνθρωπος έχει τό δικαίωμα νά ζεϊ σύμφωνα μέ τό δικό του νόμο, νά παίζει όπως θέλει, νά ξεκουράζεται όπως θέλει, νά πεθαίνει όποτε θέλει και όπως θέλει...**";

Εϊναι σίγουρο πώς ή προβολή της βίας, του "κακου", των τεράτων, των άποκρουστικων φανταστικων μορφων, δέν καλλιεργεϊ τίς άπαλές ψυχές των παιδιών. Μάλλον εϊναι μία άπαράδεκτη "**έμπορεύσιμη ιδέα πού μπορεϊ νά μαγέψει τό κοινό**", εϊναι μία "**αδίστακτη τακτική πω-**

λήσεων μέ έπιπτώσεις σέ άτομα πού άκόμη βρίσκονται σέ τρυφερή ήλικία".

Γιά μᾶς, επί πλέον, εἶναι μιά έξοικείωση, μιά προετοιμασία (προγύμναση) γιά τήν άποδοχή, στήν συνέχεια, τῶν παράλογων καί έπικίνδυνων άρχῶν τῆς βίας, τοῦ Άποκρυφισμοῦ καί τοῦ Σατανισμοῦ.

2) Τό παιγνίδι στήν όθόνη

Ἦλθε ὅμως καί τό νέο έπίτευγμα, τά **ήλεκτρονικά παιχνίδια**, νά αἰχμαλωτίσει άκόμη περισσότερο τό μυαλό καί τήν φαντασία τοῦ παιδιοῦ. Σύμφωνα μέ έρευνα τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρ-βαρντ: "*Βία, αἷμα καί θάνατος σέ άφθονία διαθέτουν τά περισσότερα ήλεκτρονικά παιχνίδια ιδίως ὅσα κρίνονται κατάλληλα γιά μικρά παιδιά*" (έφημερίδα "Τά Νέα", 11.12.2001). Ὁ συντάκτης τοῦ σχετικοῦ άρθρου σημειώνει ὅτι "*Περισσότερο άπό τό 90% τῶν χρηστῶν τοῦ παιχνιδιοῦ περιέχει βίαιες πράξεις Οἱ τίτλοι μέ τήν περισσότερη βία ανήκουν στίς κατηγορίες τῶν παιχνιδιῶν δράσης καί "Shoot' em up". Σέ αὐτά τά παιχνίδια συναντῶνται καί οἱ περισσότεροι θάνατοι ανά λεπτό, 24 κατά μέσο ὄρο. Συνολικά, τά μισά άπό τά παιχνίδια στήν έρευνα περιεῖχαν τουλάχιστον μία σκηνή μέ βίαιο θάνατο*" (αὐτόθι).

Στό φθοροποιό έργο τῶν **ήλεκτρονικῶν παιγνιδιῶν** έρχεται συνεπίκουρος ἡ μαγική όθόνη τῆς **τηλεόρασης**. Οἱ παιδικές έκπομπές μέ άποκρυφιστικό καί μαγικό περιεχόμενο, τύπου **Χάρι Πότερ**, εἶναι ἡ καθημερινή "τροφή" τῶν μικρῶν τηλεθεατῶν σέ άρκετά κανάλια. Πολλοί άπό τούς "ήρωες" τῶν έκπομπῶν αὐτῶν δέν εἶναι πρότυπα άρετῆς, ανθρωπιᾶς, αλληλεγγύης, αὐτοθυσίας, αλλά "ήρωες τοῦ παραλόγου", υπεράνθρωποι πού **άντλοῦν τήν δύναμη άπό μέσα τους**, πού δέν σκέπτονται κᾶν - άρα καί δέν διδάσκουν - ὅτι πέραν άπό τίς ανθρώπινες δυνατότητες καί ικανότητες υπάρχει ἡ Παντοδυναμία καί ἡ Αγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἀντί οἱ ήρωες αὐτοί νά διδάσκουν τήν σωστή σχέση τοῦ παιδιοῦ πρός τόν Θεόν - Δημιουργόν του, ντύνουν τήν "εἰκόνα τοῦ Θεοῦ" μέ μορφές ζῶων καί φανταστικῶν τεράτων.

Ἀλλά καί μέ τό τελευταῖο έπίτευγμα τῆς τεχνολογικῆς προόδου τοῦ ανθρώπου, τό **Διαδύκτιο**, συμβαίνει ὅ,τι καί μέ τά ἄλλα έπιτεύγματά του. Δηλαδή, δέν χρησιμοποιεῖται μόνον ὡς πολυτιμώτατο άγαθό καί μέσο ανταλλαγῆς γνώσεων καί έπικοινωνίας, αλλά συχνά ὡς μέσο-ὄργανο διακίνησης καταστροφικῶν ιδεολογιῶν διαφόρων παραθρησκευτικῶν καί σατανιστικῶν ομάδων.

Ἔτσι, μπορεῖ κανείς νά βρεῖ σέ ιστοσελίδα σατανιστικῆς ομάδας, ὑπό τόν τίτλο "Νέα τῆς Κόλασης", ποιοί εἶναι οἱ: "*Δέκα λόγοι γιά τούς ό-*

ποίους είναι πολύ θαυμάσιο νά είσαι σατανιστής". Καί βέβαια υπάρχει έκτενης ανάλυση για τό πώς θά τό πετύχεις.

Σέ άλλη σελίδα διαβάζουμε: "Συμμετέχετε για νά προάγουμε τίς μεθόδους καί νά γεννήσουμε ένα σατανικό έθνος μέ τό νά προχωρή-σετε στίς έπίλεκτες δυνάμεις τών πιστών όπαδών του σατανά.... Έχει φτάσει ή ώρα **νά συντρίψουμε τή Χριστιανική ύποκρισία καί νά φέρουμε στό προσκήνιο τήν κυριαρχία του σατανά στή γή**, νά φέρουμε **τούς χριστιανούς γονατιστούς** μπροστά μας, δηλ. νά τούς ύποτάξουμε καί **νά τούς κυριέψουμε...**".

Η προσφορά μέσω του **Internet** έμπλουτίζεται ακόμη μέ πάμπολλες "άγγελίες" για "άναζητήσεις" φίλων σατανιστών ή μέ τήν προβολή τών προτιμήσεων τους σέ "θυσίες, άκρωτηριασμούς, κανι-βαλισμό.... μπάνιο σέ αίμα κατσίκας καί νά τό πίνει από ανθρώπινο κρανίο".

3) Βιβλία διαβρωμένα

Κι αν κάποιοι γονείς, θέλοντας νά προφυλάξουν τά παιδιά τους από όλα όσα μέχρι τώρα έκθέσαμε, θελήσουν νά τά άπασχο-λήσουν μέ ένα **βιβλίο**, άς μή νομίσουν ότι δέν έχουν φθάσει εκεί οί υπηρέτες του κακού.

Τό μάρκετιγκ καί ιδίως τό κέρδος δέν έχουν άναστολές, ιδιαίτερα όταν οί "έγκέφαλοί" τους έχουν στρατευθί στά προστάγματα του τέρατος πού λέγεται "**Νέα Έποχή**". Έτσι καί στό χώρο του βιβλίου, μέσα από τό παραμύθι καί τά εικονογραφημένα έντυπα, προωθοϋν τόν Σατανισμό. Τίτλοι βιβλίων όπως: "**Σχολείο ό Τάφος**", "**Η κατασκήνωση του Δράκουλα**", "**Ο άκέφαλος ποδηλάτης**" κ.ά., καλύπτουν κείμενα βίας, μαγείας, σατανισμού. Μέσα από πολλά βιβλία καί εικονογραφημένα παιδικά άναγνώσματα έπιδιώκεται στίς περιπτώσεις αυτές ή κατάργηση τής διάκρισης μεταξύ καλού καί κακού (καθαρά νεοεποχίτικο "δόγμα"). Η πρόκληση τρόμου είναι ό κεντρικός έπιδιωκόμενος σκοπός, πού ξεκινά από τά τρομακτικά έξώφυλλα καί καταλήγει σέ μιά άναστάτωση τής άπαλής ψυχής του νεαρού άναγνώστη. Πολύ εύστοχα χαρακτηρίστηκε μιά συλλογή έξωφύλλων τέτοιων βιβλίων ως "**είκονοστάσι του Διαβόλου**".

Άραγε, όταν τό παιδί μας σήμερα ολοκληρώνει τό διάβασμα ενός παραμυθιοϋ νιώθει τό ίδιο εύτυχισμένο, γαλήνιο, χαρούμενο, άνάλαφρο, άσφαλές όπως σέ κεϊνα τά άξέχαστα παραμύθια του παπποϋ καί τής γιαγιάς, του "παλιοϋ καλού καιροϋ";

4) Ο σατανικώτερος τρόπος

Τέλος, ό σατανισμός χρησιμοποιεί, καί μάλιστα εύρύτατα, τίς "**χορδές**" καί τά "**όργανα**". Τό σατανιστικό μήνυμα καί ή λατρεία τοῦ Σατανᾶ χρησιμοποιοῦν ιδιαίτερα τήν hard rock καί τήν heavy metal μουσική γιά μέσο προσηλυτισμοῦ τῶν νέων κυρίως ἀνθρώπων.

Σατανιστική όρολογία, ὕβρεις κατά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Χριστιανισμοῦ γενικώτερα, συνθήματα βίας, αἰσχρά συνθήματα καί μηνύματα, ἀκόμη καί σατανιστικά ἢ ἀντιχριστιανικά σύμβολα μέ ἀνεστραμμένους σταυρούς κυριαρχοῦν σέ τραγούδια καί σέ ἔντυπα αὐτῆς τῆς μοντέρνας μουσικῆς. Συγκροτήματα φέρουν προ-κλητικούς καί ὕβριστικούς τίτλους ὅπως: "Rotting Christ" (σάπιος Χριστός) "Judas Priest" (ιερέας τοῦ Ἰούδα) κ.ἄ.

Μέσα στό παραλήρημα τῆς ἔντονης αὐτῆς μουσικῆς ἀκούγονται λόγια ὅπως: "**Εἶμαι ἐνωμένος μέ τό Σατανᾶ, ὑπακούω στίς ἐντολές τουἀγαπάω τόν θάνατο...**, εἶμαι κύριος τοῦ ἑαυτοῦ μου... Φέρω τό σημάδι τοῦ Διαβόλου, **σκοτώνω τό νεογέννητο μωρό, σκίζω τή σάρκα τοῦ νηπίου**" (συγκρότημα Venon). Χωρίς ἀμφιβολία σο-κάρουν τά συνθήματα τοῦ συγκροτήματος "Black Sabbath" στά κείμενα τοῦ "Paranoïd": "**πάρε μιά ζωή, θά εἶναι φθηνή. Σκότωσε κάποιον, κανέναν δέν θά κλάψει. Ἡ ἐλευθερία εἶναι δική σου, κάνε μόνο τό καθήκον σου, θέλουμε μόνον τήν ψυχή σου**" (παρά π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, Νεοσατανισμός σσ. 193-195).

Στό περιοδικό "The Forest" διαβάζομε ὅτι: "**Τό black metal ΔΕΝ εἶναι μουσική, εἶναι ἰδεολογία πού ἐκφράζεται μέσα ἀπό δαιμονικούς ἤχους καί θορύβους**". Ἐπί πλέον πολλά κείμενα τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ διακοσμοῦνται μέ τόν ἀνεστραμμένο σταυρό. Εἶναι πολύ χαρακτηριστική ἡ ἀπάντηση πού δίδει ἕνα μέλος ξένου συγκροτήματος: "**Εἶμαι Θεός. Προσκυνῆστε με**".

Σέ ἐρώτηση, τί ἐκφράζει τό συγκρότημα Crismson Moon, δίδεται ἡ ἀπάντηση: "**Τή καταστροφή κάθε μορφῆ ἐπιβολῆς ὅπως ἡ ἀστυνομία, οἱ κυβερνήσεις καί ὁ Χριστιανισμός. Οἱ μόνες ἀρχές πού πρέπει νά διέπουν τήν ἀνθρωπότητα εἶναι τά ἀνθρώπινα ἔνστικτα ὅπως ἡ λαγνεία καί ἡ ἐκδίκηση**".

Κάνει ιδιαίτερη ἐντύπωση τό γεγονός ὅτι φιλοξενοῦνται τέτοια συγκροτήματα μέσα σέ δημόσιους χώρους, ὅπως εἶχε συμβεῖ στό **Ὀλυμπιακό Στάδιο**, στό ὁποῖο διοργανώθηκε Rockwave Festival (Ἰούλιος 2001) μέ σατανιστικά τραγούδια κάτω ἀπό τό ὄνομα γνωστῆς φήρμας μπύρας.

ζ. Τρόποι ἀντιμετώπισης

α) Ὑποκριτική ἀνησυχία.

Κάθε φορά πού έκδηλώνεται κάποιο περιστατικό σατανιστι-κής δραστηριότητας γίνεται άντικείμενο έντονου σχολιασμού καί προβολής μέσα από τά μέσα μαζικής ένημέρωσης. Καλοϋνται φορεΐς καί "είδικοί" νά μιλήσουν γιά τόν τρόπο άντιμετώπισης τοϋ "έχ-θροϋ" τής κοινωνίας καί ειδικώτερα τών νέων. Άφοϋ όμως όλα σχολιαστοϋν, συχνά από τούς πλέον άναρμόδιους, καί τό γεγονός "πουλήσει" αρκετά, όλα πάλι ξεχνιοϋνται καί οί μόνοι κερδισμένοι εΐναι οί ΐδιοι οί σατανιστές πού κατόρθωσαν, γιά άλλη μιά φορά, νά κά-νουν γνωστή τήν ύπαρξή τους, σκορπώντας μάλιστα τόν φόβο σέ πολλούς γιά τίς δήθεν "υπερφυσικές" διασυνδέσεις τους μέ τόν "άρχοντα τοϋ σκότους". Άραγε οί συζητήσεις καί ένίοτε ή δημιουργία πανικοϋ στοϋς έμβρόντητους πολίτες πού παρακολουθοϋν τά γεγονότα, λύνει τό πρόβλημα;

Όταν στήν συνέχεια μέσα από τίς ΐδιες όθόνες, μέσα από τά ΐδια περιοδικά, καί άλλα έντυπα πού κραυγάζουν γιά τήν άντιμε-τώπιση δή-θεν τοϋ προβλήματος προβάλλονται διαφημιζόμενα, μέ ένα σωρό τρό-πους, οί θέσεις καί τά προϊόντα τοϋ Άποκρυφισμοϋ, τοϋ Νεοσατανι-σμοϋ, τής Άστρολογίας, τών μάγων καί τών λοιπών "έμπόρων κάλπικης έλπίδας", δέν εΐναι τουλάχιστον ύποκριτική ή "άνησυχία" πού αρκετοί έκδηλώνουν; Όταν τά παιδιά καί οί νέοι έξοικειώνονται μέ τόν Άποκρυ-φισμό καί τόν Νεοσατανισμό μέσα από τά χαρτοπαιγνίδια, τά παιδικά βιβλία, τήν σκληρή ρόκ μουσική μέ τούς σατανικούς στίχους, τίς ταινίες θρίλερ κ.λ.π., δέν εΐναι πιθανόν νά θελήσουν κάποτε νά "δοκιμάσουν" στήν πράξη, μέσα σέ ομάδες περίεργων φαινομένων, τό πόσο "στέκο-νται" αϋτά πού διάβασαν ή εΐδαν; Μά εκεί εΐναι πολύ πιθανόν νά παραμονεύει ένα "έγκληματικό δόγμα", μιά θανάσιμη σέκτα, μιά σατα-νική παγίδα γιά τήν άθώα καί άπαλή νεανική ψυχή.

Άς μήν ύποκρινόμαστε λοιπόν. Άς μή στρουθοκαμηλίζομε. Άς μή προσπαθοϋμε νά ξεφορτωθοϋμε τίς εύθϋνες πού έμεΐς πρῶτοι ε-χομε άπέναντι στά παιδιά μας. Άραγε, φταΐνε μόνον οί σατανιστές ή καί εκείνοι πού άδιαφοροϋν γιά τήν σωστή διαπαι-δαγωγήση τών παι-διών μας; Θά παραμένουν άνεξέλεγκτοι εκείνοι πού δέν διστάζουν νά έ-μπορεύονται τόν Σατανισμό γιά νά αύξήσουν τά παράνομα κέρδη τους; Μήπως καί ένα σατανικό δόγμα δέν εΐναι έξ' ΐσου θανατηφόρο ναρ-κωτικό, ένα "ψυχοναρκωτικό", όπως καί οί εξαρτησιογόνες οϋσίες;

β) Άντιμετώπιση

Ποϋ όμως πρέπει νά άναζητηθῇ ό τρόπος άντιμετώπισης αϋτής τής άπειλῆς;

ι) Πρωτίστως οί γονεΐς

Στήν περίπτωση πού ἓνα νεαρό ἄτομο κινδυνεύει νά πέσει θῦμα μιᾶς σατανιστικῆς ομάδας, ἥ ἔχει ἤδη ἑνταχθεῖ σ' αὐτή, οἱ πρῶτοι πού πρέπει νά τό ἀντιληφθοῦν εἶναι οἱ γονεῖς. Ὑπάρχουν μερικά "σημεῖα", πού πρέπει νά προκαλέσουν τήν ἀνησυχία τῶν γονέων, χωρίς βεβαίως αὐτά νά εἶναι τά μοναδικά, ἀλλά οὔτε καί νά δηλώνουν ἀποκλειστικά ὅτι τό παιδί τους ἔχει ἑνταχθεῖ ὅπως-δήποτε σέ μιά τέτοια ομάδα. Εἶναι ὅμως πιθανές ἐνδείξεις, οἱ ὁποῖες πρέπει νά ἐξεταστοῦν, ἀφοῦ ἡ πρόληψη εἶναι πάντοτε καλύτερη ἀπό τήν προσπάθεια θεραπείας.

Ὁ π. Ἀντώνιος στό βιβλίο του "Νεοσατανισμός", ἀναφέρει μερικές ἀπό τίς σπουδαιότερες ἐνδείξεις πιθανῆς ἐμπλοκῆς σέ σατα-νιστικές ομάδες, ὅπως ἔχουν καταγραφεῖ ἀπό ξένους μελετητές τοῦ φαινομένου:

"1. Ἡ συγκέντρωση σατανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ὅπως εἶναι **βιβλία** γιά τό Σατανᾶ, τή μαγεία, τόν ἀποκρυφισμό κ.ο.κ. Ἐπίσης, μαχαίρια καί ἄλλα **ὄπλα**, μαστίγια, μαῦρα ἢ κόκκινα κεριά, μαῦρες ἐσθῆτες, κόκκαλα, ἀφίσσες μέ σεξουαλικές ἀναπαραστάσεις, μέ βίαιο, σατανικό ἢ ἀποκρυφιστικό περιεχόμενο. Σύμβολα, ὅπως ἀντεστραμμένα πεντάγραμμα, ἀναποδογυρισμένοι σταυροί, ὁ ἀριθμός "666"... ἡ σβάστικα, τά φίδια, οἱ ἀράχνες... νεκροκεφαλές, πρόσωπα δαιμόνων ἢ τοῦ διαβόλου, τέρατα, κεφάλια τράγου, μαχαίρια ἢ στιλέτα νά στάζουν αἷμα...".

"4. Ἀνάπτυξη μανίας γιά ταινίες, βιντεοταινίες, βιβλία καί τή μουσική ρόκ "Heavy Metal" μέ θέματα ἀποκρυφισμοῦ καί δαιμονισμοῦ...

7. Σοβαρή κακή συμπεριφορά, ὅπως εἶναι ὁ βανδαλισμός, ἡ κλοπή, ὁ ἐμπρησμός, ἡ σκληρότητα πρὸς τά ζῶα, τό χρόνιο σκασι-αρχεῖο, ἡ δραπετεύση ἀπό τό σπίτι, ἡ σύλληψη καί ληστεία τάφων...

"9. Ριζικές ἀλλαγές στήν προσωπικότητα τοῦ παιδιοῦ...

"10. Ἡ ἐνασχόληση μέ τό θάνατο... Οἱ ὁποιοσδήποτε ὑπόνοιες ὅτι τό παιδί μπορεῖ νά σκέπτεται τήν αὐτοκτονία...

"15. Ἡ ἀποφυγή τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας καί ἡ ἔκφραση ὑπερβολικῆς ἐχθρότητας πρὸς τίς θρησκευτικές παποιθήσεις τῆς οἰκογένειας... Ἡ ἔκφραση ὑπερβολικῆς ἀπέχθειας πρὸς τό Χριστιανισμό καί ἄλλες μή σατανιστικές θρησκείες...

"17. Ἡ ἀπόρριψη τῶν παλιῶν φίλων καί δραστηριοτήτων... Οἱ ἀδικαιολόγητες ἀπουσίες, ἰδίως τή νύχτα...

"19. Οἱ ἀναφορές σέ πόση αἷματος καί ἡ ἀποθήκευση δοχείων μέ αἷμα ἢ μέλη ζώων, καμιά φορά στό πίσω μέρος τοῦ ψυγείου

"20. Ἡ μεγάλη χρήση οἰνοπνεύματος ἢ ναρκωτικῶν, ὅταν αὐτή συνοδεύεται μέ ἄλλα συμπτώματα..." κ.ἄ. (Βλ. π. Ἀντ. Ἀλεβιζο-πούλου, Νεοσατανισμός σσ. 225-230).

Τρόποι συμπεριφορᾶς τῶν γονέων:

Πῶς θά ἀντιδράσουν σωστά οἱ γονεῖς;

-Πρωτίστως, χρειάζεται ὀρθή ἐκτίμηση τῆς κατάστασης ("ἐρασιτέχνης" ἢ ἐνταγμένος;)

-Ἄν δέν ἔχει ἐνταχθεῖ σέ ὁμάδα, χρειάζεται μεγάλη διάκριση. Ὁ πανικός καί οἱ ἀπειλές δέν ὀφελοῦν.

-Θερμό ἐνδιαφέρον καί ἡρεμὴ συζήτηση, χωρὶς βεβαίως ἀποδοχή τῶν θέσεών τους.

-Δικὴ μας πλήρης ἐνημέρωση, ἀπὸ γνῶστες τοῦ προβλήματος καί χωρὶς νά βασιστοῦμε στὶς πληροφορίες τοῦ ἴδιου τοῦ παιδιοῦ.

-Οἱ γονεῖς δέν πρέπει νά ξεγράψουν τὸ παιδί τους. Πολλὰ ἀπ'αὐτὰ τὰ παιδιά βρίσκονται σέ μεγάλη σύγχυση, ἢ ἔχουν, ὅπως εἴπαμε, ὑπαρξιακά προβλήματα, πού ἔχουν σχέση καί μέ τὴν πίστη. Ἡ ἀναζήτηση ἐνός καλοῦ καί ἔμπειρου πνευματικοῦ θά βοηθοῦσε ἀποτελεσματικά.

ii) Μόνη ἡ Ἐκκλησία:

Ἀκούγεται συχνά τὸ ἐρώτημα: "Ἡ Ἐκκλησία τί κάνει;" Ἄν ἐκεῖνοι πού μεταφέρουν τὴν πληροφόρηση στό Κοινό ἤθελαν πράγ-ματι νά τοῦ κάνουν γνωστό τὸ τί κάνει ἡ Ἐκκλησία στὸν πνευματικό καί κοινωνικό τομέα καθημερινά, τότε ἀσφαλῶς καί δέν θά ἐτίθετο αὐτό τὸ ἐρώτημα.

Καί τοῦτο γιατί ἡ Ἐκκλησία διαθέτει καί προσφέρει ὅλα τὰ πνευματικά ὄπλα γιὰ νά θωρακίσει τὸν πιστό ἀπὸ τὴν ἀπειλή τοῦ Σατανᾶ. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας εἶναι "ὁ ἴδιος ὁ Χριστός πα-ρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας". Γι' αὐτό εἶναι ἡ ἀσφαλὴς κιβωτός τῆς σωτηρίας γιὰ κάθε ἄνθρωπο. Ὁ πιστός ἀνήκει στὸν Κύριο Ἰησοῦ, θωρακίζεται μέ τὴν Χάρη τῶν Μυστηρίων καί πάνω του δέν μπορεῖ νά ἔχει καμιά δύναμη καί ἐξουσία ὁ Σατανᾶς. Ἐκτός τούτου, ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὀργανωμένους φορεῖς (ὅπως ἡ ΠΕΓ) ποιμαντικῆς ἀντιμετώπισης προβλημάτων πού δημιουργοῦνται σέ ἄτομα καί οἰκογένειες ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴ δραστηριότητα τῶν ἐπικίνδυνων παρα-θρησκευτικῶν ὁμάδων. Τὸ κεντρικὸ ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας σ'αὐτόν τὸν τομέα, ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν αἱρέσεων, ἀντιμετωπίζει πληθώρα περιπτώσεων, συμπαρίσταται σέ θύματα καί οἰκογένειες θυμάτων, ὀργανώνει Πανορθόδοξες συνδιασκέψεις, ἱερατι-

κές συνάξεις, όμιλίες, έκπομπές, ενημερώνει μέσω Έγκυκλίων, έντύπων καί ανακοινώσεων, τόν Λαό τοῦ Θεοῦ.

Ὅμως δέν ἐξαντλεῖται ἐδῶ ὁ τρόπος ἀντιμετώπισης τῆς ἀπειλῆς. Καί τοῦτο διότι, ὅπως ὑπογραμμίσουμε ἐπανειλημμένα πιό πάνω, **πρόκειται γιά ἐγκληματική δραστηριότητα**. Κι ὅταν ὑπάρχει ἐγκλημα, ὅταν διαπράττονται φόνοι (ἀνθρωποθυσίες) καί αὐτοκτονίες καί χάνονται ζωές, ὅταν νεαρά ἄτομα καταντοῦν ράκη καί ὁδηγοῦνται στά ψυχιατρεῖα ἢ ἀπειλοῦνται ἐννομα ἀγαθά, ἢ εὐθύνη ἀνήκει πλέον στά ἀρμόδια Ὅργανα τῆς Πολιτείας. Αὐτό ἄλλωστε ζητᾷ τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο μέ τά Ψηφίσματά του, αὐτό κάνουν πολλές χῶρες τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης, μέ εἰδικές Κρατικές Ἐπιτροπές, **πλήν τῆς Ἑλλάδος**.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει καθῆκον καί ὑποχρέωση νά ενημερώνει, νά συμπαρίσταται καί νά συνεργάζεται ἐνδεχομένως μέ τήν Πολιτεία. Καί τό κάνει χωρίς φανατισμό καί μισαλλοδοξία. Τό ἐγκλημα ὅμως ἀντιμετωπίζεται μέ τόν νόμο. Ὑπάρχουν νόμοι τοῦ Κράτους γιά νά ἀντιμετωπίζουν, νά διώκουν καί νά τιμωροῦν τό ἐγκλημα. Κι ἂν δέν ὑπάρχουν τέτοιοι νόμοι γιά τήν συγκεκριμένη περίπτωση τότε πρέπει ἐπείγοντως νά νομοθετηθοῦν. Αὐτό ὅμως εἶναι ἀρμοδιότητα τῆς Πολιτείας καί ὄχι τῆς Ἐκκλησίας. Δέν διστάζομε νά ποῦμε ὅτι στήν Ἑλλάδα ἔχομε καθυστερήσει ἐπικίνδυνα.

η. Συμπέρασμα

Ἡ νίκη κατά τοῦ Σατανᾶ

Ὁ Νεοσατανισμός εἶναι μιά ἀκραία μορφή καί ἐκφραση τῆς "Νέας Ἐποχῆς", καί πιό συγκεκριμένα, μιά ἀποκρυφιστική κίνηση, πού ἀναπτύσσει κυρίως τό "δόγμα", ὅτι δέν ὑπάρχει διαφορά μετα-ξύ Καλοῦ καί Κακοῦ. Τά πάντα ἐπιτρέπονται καί Νόμος εἶναι τό ἴδιο θέλημα. Ὁ Νεοσατανισμός εἶναι ἀκόμη μιά πνευματική διατα-ραχή, μιά παρεκτροπή καί διαστροφή, συνέπεια καί ἀποτέλεσμα μιᾶς κακῆς σχέσης καί ρήξης τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό.

Γι' αὐτό καί δέν εἶναι δυνατό νά θεωρηθεῖ καί νά ἀναγνωρι-σθεῖ ὡς "γνωστή θρησκεία" (κατά τό Ἑλληνικό Σύνταγμα), διότι ἔχει "ἐγκληματικά δόγματα" καί ἀποτελεῖ ἀπειλή γιά τά ἐννομα ἀγαθά, τήν ζωή, τήν προσωπικότητα τοῦ ατόμου, τήν δημόσια ἀσφάλεια. Δέν εἶναι δυνατόν, ἐν ὀνόματι δῆθεν τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, νά ἀφήνουμε νά καταπατοῦνται τά ἀτομικά δικαιώ-ματα τῶν πολιτῶν.

Ἐξ' ἄλλου, ὅλοι γνωρίζομε ὅτι ὁ Σατανᾶς "κυνηγᾷ τοὺς μεμονωμένους" καί τοὺς ἀπομονωμένους ἀπό τήν κιβωτό τῆς Σωτηρίας μας τήν Ἐκκλησία. Καί τοὺς πολεμᾷ μέ ἓνα σωρό τρόπους. Πρωτί-στως, προσπαθεῖ νά μᾶς πείσει ὅτι ὁ ἴδιος δέν ὑπάρχει (Τό ἔχει πε-τύχει μάλιστα σέ μερικές σατανιστικές ὁμάδες). Μερικοὺς τοὺς ἔχει πείσει νά

κάνουν λόγο για προσωποποίηση ή για συμβολισμό του Κακοῦ καί ὄχι για προσωπική ὄντοτητα.

Ἄς μή λησμονοῦμε ποτέ τήν προειδοποίηση τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ὅτι: *"Ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτόςκαί οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης"* (Β΄ Κορ. ια΄ 13-14).

Ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος ἐκθέτει πολλές φορές τόν ἑαυτό του στήν ἐπιβουλή τοῦ Σατανᾶ. Κι'ἀκόμη, ὑπάρχουν καί ἐκεῖνοι πού ὑπερε-τοῦν τά σχέδια τοῦ "ἄνθρωποκτόνου" καί προωθοῦν τίς διαβολικές καί ἐπίβουλες προσπάθειές του νά κλέψει τούς ἀνθρώπους ἀπό τόν Θεό. Αὐτό ἄλλωστε πέτυχε στούς πρωτοπλάστους, μέ τήν κακή χρήση τῆς ἐλευθερίας τους, αὐτό ἐπιδιώκει καί σήμερα μέ τόν Νεο-σατανισμό.

Ὅμως, ὁ Θεός ποτέ δέν ἐγκαταλείπει τά τέκνα του, ἀκόμη καί ὅταν ἀμαυρώσουν τό "κατ' εἰκόνα", μέ τό ὅποιο εἶναι στολισμένα. Δέν ξεγράφει κανένα. Μέ τήν ἀπειρη ἀγάπη Του καταδιώκει ἰδιαί-τερα τόν πλανεμένο ἄνθρωπο, περιμένοντας τήν ἐπιστροφή του. Γι' αὐτό, ἡ ἐλπίδα τῆς διόρθωσης καί τῆς ἐπιστροφῆς, ἀκόμη καί ἐνός ἀποστατημένου σατανιστῆ, -ὅπως ἔχει ἐποδειχθεῖ ἀπό πολλές περιπτώσεις- εἶναι τό φῶς μέσα στίς ἐρεβώδεις ἀτραπούς τῆς σατανικῆς πλάνης.

Σέρρες, 23.11.2009